Nr. 5. Sibiiu, Sâmbătă, 14 Ianuariu v. 1878. Anul XXVI.

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL:
Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru **străinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la:
Administraţiunea tipografiei archidiecesane, Sibiiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondenţele sûnt a se adresa la:
Redacţiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se înapoiéză.

INSERŢIUNILE:
Pentru **odată** 7 cr., — **de două ori** 12 cr., — **de trei ori** 15 cr. rêndul cu litere garmond — şi timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Resbelul.

Sibiiu, 13/25 Ianuarie.

Fantasiile, ce 'şi va fi făcut Rusia inainte de a începe resbelul, le vede acum póte peste aşteptare realisate. Cu ghenunchiele pe peptul Turcului voesce Rusia a dicta pacea în Constantinopole. Dovadă este, că trupele rusesci nu s'au opintit la Adrianopole, ci, fără a-şi îngăduì timp de resuflare, alérgă către Gallipoli pentru a ajunge acest oraş înaintea Englezilor, cari vin de la insula Malta. Gallipoli, este cheia Dardanelelor, va să dică, dacă Ruşii ajung la Gallipoli înainte de a sosì corăbiile engleze în canalul, ce duce din Archipelag în marea Marmara, atunci Constantinopolea este isolată şi dată pe mâna Ruşilor. Turcii, deşi descuragiaţi, n'au aruncat încă arma de a mână. La staţiunea drumului de fer Giadalgia în apropierea Constantinopolei s'au făcut fortificaţiuni pasagere pentru a oprì trupele de invasiune. Cam pela jumetatea drumului de la Adrianopole la Constantinopole s'a fortificat localitatea Ciorlu, care are de a servì quasi de redută pentru fortificaţiunile dela Giadalgia. Considerând însĕ de o parte cuantitatea şi cualitatea trupelor despre care mai dispune acum Turcia ér' de altă parte localităţile nefavorabile pentru apărare şi graba cu care s'au fortificat, întréga disposiţie se degradéză la o simplă demonstraţie analóga desvĕlirei stégului profetului.

Românii sporesc mereu în operaţiunile de la Vidin. O brigadă de cavalerie a ocupat Florentinul, (spre vest de Vidin) şi a sevêrşit astfel pe deplin împresurarea fortereţei. Bombardamentul se continuă cu succes din partea Românilor. Altăieri projectile române au aprins fortul Belgradşic lângă Vidin. Sciri mai detaiate despre acéstă faptă ne lipsesc încă, deórece diarele române nu ne au sosit de Sâmbătă.

După scirile din Belgrad, armata sêrbéscă sub comanda generalului Belimarcovici, compusă din corpul Sumadja, Morava şi o divisiune de la Timoc, operéză în trei colóne către Novi-Bazar, Pricina şi Pristen. Precum a comunicat guvernul sêrbesc în mod oficial, Sêrbii au aflat la recucerirea localităţii Curşumlie capetele dela 24 soldaţi sêrbi şi 2 oficeri sêrbi, cari fuseră prinşi de când cu luptele prime, în ţepe înaintea oraşului. Nu ne îndoim că comandantul turcesc, care este capabil de astfel de fapte, se va grăbì a face o representaţie la puterile garante pentru vĕtămarea convenţiunei de la Geneva prin — Sêrbi.

Revista politică.

Dela Viena se îmbulḑesc scirile cari anunciă crisă ministerială. Încă la 23 Ianuariu se arătară simptomele. În şedinţa din ḑiua aceea deputaţii erau fórte numeroşi. Se lăţise faima că regimul şi-a telegrafat pre toţi aderenţii de unde ii a avut. Înainte de şedinţă clubul stângei a avut şedinţă. Aci s'a pus întrebarea, că óre nu ar fi mai bine ca faţă cu situaţiunea politică să remână desbaterea generală a tarifei vămilor pe altă dată. Propunerea acésta n'a aflat primire. În clubul progresistilor s'a decis a stăruì pre lângă vămile statorite pentru cafea şi petroleu. În clubul progresistilor noi s'a dat presidentului plenipotenţă a lua parte la conferenţile arangiate de regim şi a declara acestuia că clubul nu este aplecat a accepta vămile propuse de regim. În fine după frămêntările aceste ale partidelor din senatul imperial, pe la 11 3/4 óre a. m. se deschide şedinţa, carea n'a durat mai mult decât 1/4 de óră şi carea s'a închis de presidentul Rechbauer cu următórea declaraţiune:

„Guvernul esprimă dorinţa prin ministrul-president, ca astăḑi să nu se desbată proiectele puse la ordinea ḑilei, privitóre la tarifa vămurilor nici legea de întroducere la tarifă. Ci de órece sûnt propuneri de ale guvernului de mare importanţă şi cari pot avè asupra situaţiunei politice mare înriurinţa, casa să acomodéză dorinţei guvernului.“ După aceste închide şedinţa şi propune altă şedinţă pe Sâmbătă 26 Ianuarie.

Îndată după şedinţă ministrii au avut conferenţă cu pres. casei Rechbauer. După acésta fură învitaţi presidenţii cluburilor şi Dr. Herbst la o conferenţă pe ḑiua următóre la 11 óre a. m. Se afirmă, că regimul va da declaraţiuni şi va provoca pre presidenţii cluburilor a repeţì declaraţiunile în cluburi. Dacă cluburile se vor decide pentru o conferenţă a partidelor, regimul 'şi va precisa acolo posiţiunea şi se va hotărì dacă persiste pe lângă demisiune.

De când s'au întêmplat aceste, faimele despre crisă au luat un avênt şi tragerea seriositătei crisei la îndoiala nu află credĕmênt. Ce e mai mult, după cum ne spune şi corespondentul nostru din Budapesta, credinţa despre crisă este respândită şi pe acolo şi mai este temere să nu se molipsésca şi ministeriul unguresc.

Înainte de a trece la politica esternă amintim că judecata adusă asupra lui Miletici a făcut sânge reu în Cislaitania şi în tótă Europa apusană. Judecata acésta este cel puţin inoportună. Vom vedè ce va ḑice instanţa supremă.

Cestiunea Basarabiei române jócă şi astăḑi un rol însemnat.

„Norddeutsche Algemeine Zeitung“ primesce din Petersburg cu data de 8 Ianuarie, o corespondenţă pe care o numesce interesantă pentru negociările de pace. Reproducem din organul dlui Bismark, partea corespondenţei privitóre la România.

Noi cunóscem cu mult mai bine, ḑice acel corespondent, scupcinele, senaturile şi caracterul popórĕlor de dincolo şi de dincóce de Balcani, spre a dorì o legătură mai strânsă cu ele. Moldo-Valachia, Bulgaria, Serbia etc. sunt pentru Rusia locuri de desordini, consumări de forţe şi sacrificii, fără a aduce vre-un profit. Pe dată ce vor fi libere de tribut şi de legăturele lor cu Pórta, nu ne impórtă dacă vor fi séu nu recunoscătóre. Ast-fel e cursul lumii şi cu ele nu s'a făcut alt-ceva, de cât le-a scos din foc ursul de nord castaniele. Ast-fel a trecut generalul Gurko pentru a dóua óră Balcanii. Pe când primei sale treceri nu i se da importanţă, acésta de a dóua trecere e numită începutul unui sfêrşit glorios.

În ceea ce privesce formarea nóuelor state mici din Balcani, relaţiunile lor dintrĕ ele şi cu Europa, acestea remân indoelnice, până când diplomaţia nu'şi va începe şi termina opera, şi pacea de Paris 'şi va spune cu acéstă ocasiune ultimul ei cuvênt. Dacă resbelul ne costă scump, numai Turcia póte sa'i pună capĕt, comunicându-ne dorinţa şi condiţiile ei de pace.

Rusia acum a trebuit să-şi salve onórea şi valórea ei politică dinaintea Europei.

Ast-fel Rusia va cere restituirea bucăţii din Basarabia împreună cu gurele Kiliei la Dunăre care i-o luă tratatul de Paris spre a o slăbì. Acésta însă nu se póte face fără despăgubire pentru România, care se luptă cu noi alături. La Constantinopole ca şi aiurea, trebue să se familiariseze cu ideia, că România trebue despăgubită pentru acéstă cedare (?). Unde? şi cum? acésta e tréba negociărilor de pace, cărora le urăm un sfêrşit mai bun decât renumitei conferinţe din Constantinopole, ţinută inainte de isbucnirea resbelului.

Şi „Cor. pol.“ ia notiţă într'o epistolă din Bucuresci despre cestiunea Basarabiei române şi aduce în combinaţiune cu acésta şi retragerea

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FOIŢA.

Unele datini la sĕrbătorile crăciunului şi la anul nou.

(Sfêrşit).

Altă oraţiune, compusă din mai multe de un literat (autorul nu se scie), înse e mai regulată şi cuprinde mai multe variaţiuni, care în oraţiunile precedente nu se află. Acéstă oraţiune este publicată în cărticica: „Invĕţătoriul copiilor“ edată de o societate. — Ét'o:

Oratorul:
A ho, a ho, copii şi fraţi,
Staţi puţin şi nu mânaţi,
Lângă boi v'alăturaţi
Şi cuvêntul mi-ascultaţi:
S'a sculat mai an
Bădica Troian!*)
Şi-a încălecat
Pe un cal învĕţat,
Cu nume de graur,
Cu şaua de aur,
Cu frêu de mătasă
Cât viţa de grósă.*)
Şi'n scări el s'a ridicat,
Peste câmpuri s'a uitat,
Ca s'alégă un loc curat,
De arat şi sĕmănat.
Şi curênd s'a apucat,
Câmpul neted de arat:
În lungiş
Şi'n curmeḑiş.
S'a apucat într'o joi
C'un plug cu doispreḑece boi.
Boii bourei
În códa cod'albei
În frunte ţîntăţei.
Mânaţi copii!

Copii:
Hei! hei!

Oratorul:
Ḑiua tótă a lucrat
Brézdă négră a resturnat,
Şi pe brezde a sĕmănat.
Grâu mărunt şi grâu de vară,
Dee Domnul să resară.
Mânaţi copii!

Copii:
Hei! hei!

Oratorul:
Şi cât lucru a sfêrşit,
Iată mări s'au ivit
Iată mări s'au stêrnit:
Un vênt mare pe pământ,
Şi ploi multe după vênt;
Pământul de-a rĕcorit
Şi semênţa a 'ncolţit.
Tot mai mânaţi copii!

Copii:
Hei! hei!....

Oratorul:
La lună la septămâna,
Îşi umplea cu aur mâna;
Şi se dusă ca să védă
De i-a dat Dumneḑeu ródă.
Şi de-i grâul resărit,
Şi de-i spicul aurit.
Era 'n paiu ca vrabia
Era 'n paiu ca trestia
Mânaţi măi copii!

Copii:
Hei! hei!

Oratorul:
Troian iute s'a întors
Şi din grajd de loc a scos:
Un alt cal mai năsdrăvan
Cum 'i plăcea lui Troian:
Negru ca corbul,
Iute ca focul,
De nu-l prindea locul
Cu potcóve de argint
Ce sûnt spornici la fugit.
Mânaţi măi copii!

Copii:
Hei! hei!....

Oratorul:
El voios a 'ncălecat,
La Tighin a apucat,
Şi oţel a cumpĕrat,
Ca să facă seceri mari,
Pentru secerători tari,
Şi să facă seceri mici
Pentru copilaşi voinici,
Şi altele mai mărunţele
Cu mănunchi de floricele
Pentru fete tinerele.
Mânaţi măi copii!

Copii:
Hei! hei!

Oratorul:
Şi-a strins fine
Şi vecine
Şi toţi finii
Şi vecinii,
Şi vr'o trei babe bĕtrâne,
Care sciu rêndul la pâne.
Şi pe câmp i-a dus,

*) Traian.

*) Viţa de viă.

ministeriului Bratianu. Pentrucă, dice corespondenţa, ministrul Bratianu a declarat amicilor sĕi politici, că un ast-fel de act nu va subscrie nici odată.

Demenţirea, că nu ar esista propuneri de recessiune din partea cabinetului din Petersburg, se vede a fi fără temeiu. „Cor. pol.“ variază numai într'atâta de alte ḑiare, în ceea ce privesce afacerea acésta, că ea comunică publicului, că Rusia este aplecată a da drept despăgubire altă parte din Besarabia ruséscă.

„W. T. Bl.“ comunică cetitorilor sĕi condiţiunile de pace a le Rusiei: Bulgaria sa se scótă de sub domnia turcéscă şi să se împartă în douĕ ţinuturi: Cis şi Transbalcania. România să fie independentă şi pentru sacrificiele sale capătă un adaus. Serbia se va constituì sub aceleşi condiţiuni ca şi Romania. Muntenegru capătă tóte ţinuturile câte i s'au recunoscut de conferenţa dela Constantinopole, portul dela Antivari şi o părticică din litoral. Bosnia şi Erţegovina remân provincii autonome ale Turciei. Rusia capătă Armenia până la Eufrat, dimpreună cu portul Batum. Rusia mai cere o despăgubire de o miliardă in bani şi ocuparea unor ţinuturi turcesci până se va plătì miliarda.

Parlamentul italian este închis până la 14 Februariu.

Regele Spaniei Alfonso s'a cununat în 23 Ianuariu n. în presenţa representanţilor corpurilor de stat, ai aristocraţiei şi diplomaţiei.

Corespondenţe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Budapesta, 11 Ianuariu. În variaţiunea cea mare a vieţei constituţionali, avem la ordinea ḑilei şi crise ministeriale. De ocamdată crisa a întrat numai în cabinetul din Cislaitania, va să ḑică, crisa este ministerială, cum am ḑis, dară nu este a ministeriului nostru, în înţeles mai special. De altcum pétra de care se va sdrobì cabinetul din Cislaitania, pactul, are atâta tăriă incât e in stare să sdrobéscă şi pre al nostru. Ce nu va putea pactul, va ajuta politica esternă. Opiniunea publică e pe fia care ḑi mai nemulţămită cu atitudinea lui Andrássy-Tisza, faţă cu resbelul oriental. Aceste sunt vorbe, ar pute ḑice cineva. Vorbe sûnt, de şi sûnt fipsate cu negrélă în ḑeci de mii de esemplare pe paginile presei magiare, dară in fine vin şi faptele: coaliţiunea ce se pregatesce de ómeni de diverse partide, de barbaţi cari au trecut prin ministeriele de mai nainte, spre a dă resboiu lui Tisza, sunt simptome, ca dacă nu avem în faptă crisă ministerială, ea se pregătesce.

Kossuth iéră şi-a înălţat glasul din retragerea sea dela Collegno. Kossuth într'o epistolă lungă depinge negru în negru consecuenţele resbelului actual din orient şi prevestesce cu stăruinţă, că Rusia după ce va termina cu orientul, va să ḑică cu împeriul otoman, se va apuca de împeriul austro-unguresc. Kossuth spune că acum la facerea păcei vor remânè nemulţămiţi slavii, vor remânè şi românii, cari fantaséză o Dacià cum a fost înainte de învasiunile popórĕlor. Rusia 'şi va spăla mânile înaintea slavilor şi românilor, aruncând tótă vina asupra Austro-Ungariei. Ea va ḑice, nu am putut face pentru voi ce am dorit, pentru că nu am avut mână liberă. Trebuiea să las după voia Austro-Ungariei, ca să nu-mi inchidă calea.

Însĕ bun e Dḑeu, ce n'am putut face acum voiu face de altă dată, fiţi'mi numai credincioşi. Kossuth desvóltă în fine şi planul cum va procede Russia după formulariul din Polonia şi din Turcia. Patronul „apăsaţilor“ din Austro-Ungaria va înstiga pe Slavi şi Români să se plângă şi să se arate nemulţămiţi. Instigaţiunea se va suprime. Diplomaţia ruséscă va întrevenì şi va pretinde ca Austro-Ungaria să fia „dréptă“ cătră cei „apăsaţi“. Din Austro-Ungaria i se va respunde că acì nu sûnt apăsaţi, prin urmare, nici de lipsiţi de dreptate nu póte fi vorbă Dară agitaţiunile nu vor lipsì şi mai departe, sânge va curge, şi Russia atunci va păşì ḑicênd că nu mai póte suferì atrocităţi, că vrea să fie odată ordine în Europa şi va urma ca în Polonia şi ca în Turcia.

Kossuth se identifică pe sine cu Cassandra. Prorociile acesteia se luară în bătăi de joc. Căderea Troiei însă i-a dat ei drept. Aşa şi cu dênsul şi prorociile sale.

M'am ferit de o lungă bucată de timp încóce a vorbì despre afaceri casnice de a le nóstre. Causa ţi este cunoscută. Nici acum nu întru în amĕnunte, măcar că aşi avè unele de dis, cari 'mi zac ca o pétră de móră pe pept.

Pe aici străbătuse cu vre-o câteva septămâni inainte de sĕrbătorile crăciunului vestea că în Budapesta are să mai apară o fóie politică şi încă un ḑiar care să apară în tóte ḑilele. Ut figura docet ḑiarul aşteptat n'a apărut, a apărut însĕ altul la Dvóstră, de dóuĕ ori pe septămână. În punctul acesta încă se povestesce o poveste, cărei nu mi vine a-i da creḑemêntul. Viitoriul va clarifica póte şi adevĕrul séu neadevĕrul celor povestite.

Aţi făcut şi au făcut bine cei ce aţi şi au contribuit ca fóia acésta să apară de trei ori pe septămână. Décă nu s'ar părè ca o laudă propriă v'aşi comunica părerile de bine ale multor cunoscuţi pentru acest sacrificiu adevĕrat pe altariul naţiunei. Stăruiţi ca să împliniţi aşteptările publicului român pe deplin —: ḑiuariul nostru să devină cât mai curênd ḑiuariu cuotidian . . . . . .*) *ω.*

Lugoş, 9 Ianuarie. (Linia căii ferate Timişóra-Orşova. Pictorul Nicolae Popescu †. Ortografia „Tel. rom.“) În curênd comisiunea esaminătóre, precum aud, va inspecta linia drumului ferat Timişóra-Orşova**), séu, mai apriat vorbind, partea a dóua din acéstă linie, adecă Caransebeş-Orşova; căci precum veţi fi aflat la timpul sĕu, noi Lugoşenii şi Caransebeşenii de mai nainte am fost deja puşi în comunicaţie cu Timişóra prin locomotivă. O faptă de cea mai mare insĕmnătate economică s'a implinit! Bănatul în scurt timp, ca cea dintâiă din părţile de sub coróna Stlui Stefan, va întra în legătură mai strînsă cu învecinata Românià prin calea ferată. Întra-vom întru adevĕr în curênd?! Sûnt mulţi sceptici între bieţii Bănăţeni mult cercaţi în tóte privinţele. Scepticismul între noi cu deosebire a prins rădĕcină faţă de tóte, ce avem de a aştepta din partea regimului magiar. Atâţi ani rĕi, după olaltă, fără nici o recóltă dar cu inundaţiuni şi cu câte alte calamităţi; şi totuşi esecutorul de dări nu cunósce milă şi cruţare! Acuma, împreunânduse calea nóstră ferată cu cea din România, nis'ar mai deschide vre un isvor de îmbunătăţire economică; cel puţin importul grânelor, a sĕmănăturelor din bogata Românià s'ar înlesnì şi, cât de cât, şi în alte privinţe ni-am mai alina durerile nóstre Hei! dar sciţi bine, că înalta stăpânire a fost declarat cu solemnitate, că linia nóstră Timişóra-Orşova-Vêrciorova nu se va deschide mai nainte de ce nu va fi terminată şi calea ferată pe la Timiş (Braşov) la Dvstră în Ardeal. Dar când va fi óre acésta?! Precât am auḑit lucrările pe linia din urmă, cu deosebire şi cele pe partea României, nu sûnt decât fórte puţin înăintate. Ce s'ar şi putè pretinde de la România astăḑi, când ea are alte, mult mai vitale pentru ea, de a îndeplinì?! Şi până atunci noi Bănăţenii să tot aşteptăm?! Capitalul băgat în linia bănăţénă să stée mort?! Nu putem de loc presupune, că regimul va susţinè suspendarea întrebuinţării unei linie deja construite. Şi apoi financiarii de la „Staatsbahngesellschaft“ încă nu vor sta cu mâna în pólă, uitânduse cu resignaţiune la mortificarea pro tempore a capitalului lor. Vom vedè preste puţină vreme, dacă pesimismul nostru în privinţa acésta a fost îndreptăţit. —

Veţi fi aflat, că mult adoratul nostru Nicolae Popescu, pictorul nostru naţional, mândria Românilor, şi cu deosebire a Bănăţenilor — căci fiiul Bănatului a fost el — 'şi-a dat sufletul nobil în mânile Creatorului aici în Lugoş la finea lui Decemvrie. Bietul Popescu! Din Roma a alergat încóce pentru a zugrăvì biserica cea mare de aici, voind a 'şi pune un monument, care ar mărturisì viitorimei despre geniul sĕu; şi — mórtea nemilósă i-a frânt deodată penelul din mână! Póte-se o sórte mai crudă? Eternă fie memoria acestui măestru de arte, admirat de toţi, câţi 'l-au cunoscut! —

Am fost surprinşi, dar într'un mod plăcut de ortografia „Telegrafului român“. Bine-aţi făcut! Fraţii nostrii din România, ei sûnt, cari atât prin numĕrul cât şi prin posiţia politică şi prin progresul lor în cultură, au dreptul să céră de la noi, cestia din Ungaria, să urmăm lor. Apoi şi filologia ne arată calea spre fonetism; veḑi bine, nu filologia Blajului, ci aceea a lumei mari şi mai progresate!

Încheiu, dorind „Telegrafului român“ în haina lui cea nouă succesul cel mai favorabil*)!

*) Mulţămită pentru cele împărtăşite. Mai pe larg în scris. Red.

**) S'au şi întêmplat, precum am anunciat în numĕrul ultim. Red.

Procesul Miletică.

(Urmare).

Presidentul: Ce mai ai a spune în faţa mărturisirei lui Rancovicĭ? — Iovanovicĭ: Acum voiu să dovedesc în contra comitelui suprem al Torontalului Hertelendy. Presidentul: Acésta nu are loc aici. — Defensorul Polit: Mĕ rog a asculta pe martor din punct de vedere al defendărei.

Procurorul Bökh: Dacă am asculta tot ce au vorbit acesti doi domni în curs de 6 sĕptĕmâni cât au fost întemniţaţi împreună, atunci ar trebuì să aşteptăm cine scie cât.

Polit: protestez contra procederei, după care martorului nu este ertat a constata starea reală a lucrului.

Presidentul (cătră Iovanovicĭ): Ce mai ai de observat faţă de fasiunea lui Rancovicĭ? — Iovanovicĭ istorisesce, că comitele suprem a tractat pre Rancovicĭ cu cigarete de „sultan flor“ şi i-a dat bani, că comitele i a promis a'l elib ra etc.

Cu aceste se termină fasiunea lui Iovanovicĭ. Miletică se rógă a se da cetire protocolului ce cuprinde fasiunea lui Ran-

*) Mulţămim! Red.

Şi pe toţi i-a pus,
La lucrul pământului
În recórea vêntului.
Mânaţi copii!

Copii:

Hei! hei!

Oratorul:

Ei cu stânga apuca
Şi cu drépta secera,
Şi prîn lan înainta,
De părea că înnota.
Alţii în urmă lega,
Snopuri 'nalte aduna
Şi clăi mândre rădica
Ce la sóre se usca.
Mânaţi copii!

Copii:

Hei! hei!....

Oratorul:

Apoi carăle 'ncărca,
Şi pe tóte le căra
Şi gireḑi 'nalte dura,
In capul pământului
In steriţa vêntului.
Apoi aria 'si făcea
Şi din grajd mai aducea:
Ḑece iepe
Tot sirepe
Şi de par că le lega,
Şi pe tóte le mâna
Impregiurul parului
Deasupra făciarului*)
Mânaţi măi copii!

Copii:

Hei! hei!

Oratorul:

Iepele mereu fugia
Funia se tot stringea
La par iute ajungea!
Şi grâul se treiera,
Şi flăcăii 'l vêntura
Dimerlia**) scutura,
Harabale încărca
Şi la móră le pleca.
Mânaţi măi copii!

Copii:

Hei! hei!

Oratorul:

Éră hóţa cea de móră,
Când veḑù atâte cară,
Încărcate cu povară
Pusĕ códa pe spinare
Şi pleca în fuga mare
La cea luncă de scăpare;
Lunca mare
Frunḑă n'are
Lunca mică, frunḑa-i pică.
Ér morariul meşter bun
Ḑărea móra pe cătun*)
Şi-şi luà cojoc mîţos,
Şi mi-l îmbrăcă pe dos.
Şi-şi luă ciocanu 'n brâu
Şi mai luă şi un frâu.
Apoi iute alerga
Móra cu frâu o lega
Şi-o apuca de călcâiu
Şi-o punea pe căpătuiu;
Şi-i da cu ciocanu 'n şele
De-o aşeḑa pe măsele.
Mânaţi măi copii!

Copii:

Hei! hei!

Oratorul:

El o lua de lăptoc
Şi-o da iér' în vad la loc.
Şi turna deasupra 'n coş
Grâu mărunţel de cel roşu.
Grâul s'aşeḑă pe vatră
Şi din coş cădea sub pétră
De sub pétră în covată
Curgea fărină curată.
Mânaţi măi copii!

Copii:

Hei! hei!

Oratorul:

Troian mult se bucura,
Ḑeciuiala mórei da,
Pe morariu 'lu dăruia,
Apoi călare suia
Şi voios se înturna,
Cu flăcăii ce mâna.
Ér' boii se opintea
Şi rótele scârţiea.
Mânaţi copii!

Copii:

Hei! hei!

Oratorul:

Iată mândra jupânésă,
Dochiana*) cea frumósă,
Ce auḑea tocmai din casă
Chiotul flăcăilor,
Scârţeitul carălor;
Şi'n cămară că mergea
Şi din cuiu 'si alegea,
Sită mare şi cam désă
Tot cu pândă de mătasă.
Ea sufleca (sufulca) mâneci albe,
Şi-arăta braţele d'albe;
Şi cernea, mărí (măi) cernea

*) Deasupra ariei.
**) Mesura de 11 oca.

*) Câte-va case, nu tocmai sat.

*) Aici se póte pronunţa numele gazdei unde uréză, d. e. Marghioliţa, Mărióra, Elenuţa, Anicuţa etc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

covicĭ; dacă nu, atunci voiu accentua unele pasage semnificative. Aşa d. e. Rancovicĭ a fost întrebat: „Te-ai avut bine cu Iovanovicĭ.“ Mi se pare, că Rancovicĭ s'a închis în aceeaşi odaie cu Iovanovicĭ, spre a esplora pre acesta.

Procurorul Bökh nu îngădue pretensiunea. — Polit: Este vorba aici de renumele justiţiei maghiare în Europa. Întrebări sugestive, prin cari respunsul se pune în gura martorului, însemnéză cătuşile moderne ale acusatului!

Tribunalul decide a satisface pretensiunei lui Mileticĭ. Se dă cetire fasiunei lui Rancovicĭ. Fasiunea cuprinde „descoperirile“ cunoscute asupra conjuraţiunei „la regele Serbiei“ şi pretinsa mărturisire ce Cornel Iovanovicĭ a făcut lui Rancovicĭ Dr. Kassapinovicĭ încă trece de un membru „periculos“ al omladinei, a cărei scop este înfiinţarea marelui regat sêrbesc. Caracteristic este pasagiul din urmă al fasiunei, unde stă negru pe alb: „De óre-ce omul e muritoriu şi nu poţi scì, ce se póte întempla de adi până mâne, mĕ rog a'mi permite să întăresc cu jurămênt acéstă a mea espunere.“ Tribunalul din Becicherec a satisfăcut acestei cereri.

Presidentul: Nu ţi-a spus Iovanovicĭ nimic despre călĕtoria la Belgrad a lui Mileticĭ, despre audienţa la principele etc.? — Pericĭ: Ceea ce mi ar fi putut spune sciam tot, căci noi mergem dilnic la postă, desfacem diarile şi cetim tot.

B. Lujanovicĭ, fost căpitan districtual, spune: În 6 Iunie n. am primit în Kikinda ordin de sus, a prinde pre Iovanovicĭ, ceea ce s'a şi întemplat în Mellenze.

Presidentul: Ce ţi-a spus preotul Pericĭ despre Iovanovicĭ? — Lujanovicĭ; Pericĭ mai în urmă a mărturisit, că isbucnind rĕsboiul între Pórtă şi Sêrbi, Iovanovicĭ va înscena o rĕscólă între Sêrbii de aici.

Presidentul: Ei, domnule părinte, despre asta n'ai amintit aici nimic! — Pericĭ: Am spus prin jurămênt, că între mine şi Iovanovicĭ n'a avut loc un aseme nea discurs.

Presidentul (cătră Lujanovicĭ): Repeţesce espunerea Dtale în faţa preotului.

Lujanovicĭ (cătră preot). Dacă tăgăduesci, atunci minţi Sfinţia Ta.

Pericĭ: tot aceeşi a'şi putĕ dice Dtale.

Martorul Lujanovicĭ se dojenesce pentru terminul, de care s'a servit faţă de preot. De altcum amêndoi martorii continuă a remanè credincioşi mărturisirei lor de mainainte.

Se cetesce protocolul de fasiune a preotului N. Bibicĭ, care declară a fi fost invitat din partea lui Iovanovicĭ a subscrie o sumă mare pentru împrumutul sêrbesc, dar că dênsul n'a subscris vedênd, că Iovanovicĭ însistă pe lângă subscrierea unei sume de 20,000 fl. Despre vre-o rĕscólă în favorul Sêrbiei n'a fost vorbă.

Martorul M. Milojcovicĭ întăresce că Iovanovicĭ a însistat, ca Bibicĭ să subscrie. De alt cum tóţi cei de fată la aceea cină din casa lui Bibicĭ au fost cam vinoşi.

Iovanovicĭ protestéză contra acestei din urmă afirmări.

Mart. D. Filipovicĭ din Verşeţ nu scie decât că Iovanovicĭ a venit la Verşeţ în causa împrumutului sêrbesc.

Mart. A. Volicĭ, fost jude cercual, constată a fi convenit cu Iovanovicĭ în casina din Verşeţ, unde el a prorocit un fiasco împrumutului din causa vremilor grele. Iovanovicĭ a îndemnat pre cei presenţi la subscriere. De planuri pentru rĕscóla n'a fost vorbă. (Va urma).

ÎNVITARE DE PRENUMERAŢIUNE
la
„Telegraful român“:

Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.

Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.

Pentru **străinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm *a se scrie curat;* a se pune posta ultimă, şi în loc de *epistole de prenumeraţiune* recomandăm onor. public asignatele postali, **(Posta-Utalvány — Post-Anweisung)** ca împreunate cu spese mai puţine şi ca mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumeraţiune.

Acei p. t. domni, cari 'şi înoiesc abonamentul, sûnt rugaţi a ne avisá de timpuriu pentru ca să ne scim orientá cu tipărirea esemplarelor, şi a lipí adresele dlor pre asignatele postali. Şi unii şi alţii sûnt poftiţi a se adresá la **Editura „Telegrafului Român“ în Sibiiu.** Colectanţilor de 10 prenumeraţiuni li se dă un esemplariu gratis.

Varietăţi.

* (Universitatea săsescă) s'a întrunit ieri aici în adunare generală. La ordînea dilei a fost pus budgetul. —

* (Înmormêntarea lui Victor Emanuel) s'a făcut la 17 l. c. în Roma cu mare pompă naţională, în presenţa a sute de míi de ómeni, o mulţime de corporaţiuni şi representanţii tuturor puterilor mari. Diua acésta a fost o adevĕrată dî de doliu pentru tótă Italia şi în deosebi pentru poporaţiunea din Roma. Tóte prĕvălíile remaseră închise. Stradele de la Quirinal, unde zăcea mortul, până la Pantheon, unde se înmormêntă, erau înzestrate cu flamure negre. Interiorul Pantheonului era învescut cu negru, în mijloc se afla catafalcul. Convoiul funebral a plecat din Quirinal la 10 óre diminéţa şi a sosit la Pantheon la 1 óră şi 15 minute. In frunte mergea garda de onóre, apoi urmară deputaţiunile, senatorii, deputaţii, preoţii, demnitarii înnalţi, representanţii naţiunilor străine, principii regesci, adjutantul prim al regelui repausat cu sabia scósă. Ministrul-presiedinte, ministrul de interne, presiedinţii senatului şi al camerei deputaţilor, şi doi cavaleri ai ordinului *Anunciata* ţineau cordónele linţioliului. Inaintea cosciugului mergea: principele Amadeu, clironomul german, principii de Baden şi de Portugalia şi representanţii puterilor. Carul mortuar, tras de opt cai, fù încărcat de cununi; cosciugul era dus în mâni. Îndată după cosciug se conducea calul decorat ca în resboiu al regelui repausat, pe care dênsul a călărit la Palestro şi la San-Martino, un cal de trei-dieci de ani acesta. Un adjutant ducea sabia regelui, apoi urmară stindardele tuturor regimentelor, purtate de câte un oficier adjutant, lângă care mergea un sub-oficier şi 20 de gregari. Regele Humbert petrecù mortul — până la colţiul Quirinalului, apoi dimpreună cu regina suferitóre merse de-a dreptul în Pantheon. Pe când ceremoníile bisericesci la Pantheon se încheiară, era la 3 óre după médiădi. Mortul se aşiedă în o capelă mică, care se încuiă pe vecía prin un părete nou — clădit, din afară se puse o lespede de pétră, pe care s'au scris numai aceste cuvinte: „Victor Emanuel.“

* Un inspector de scóle avea obiceiul să întrebe pe copii după rêndul şi locul ce-'l aveau. Profesorul prevenì pe micii sĕi scolari arĕtându-le ce avea să respundă fie-care începênd de la cel dintăiu. Momentul suprem al esamenului din catechism sosì, revisorul şi intrebă pe cel dintăiu: „în cine creţi?“ „în Dţeu tatăl“ dar tu, sărind la al 3-lea „în spiritul sânt“ „da unde remâne Dţeu fiul“, întrebă revisorul, uimit de acéstă periculósă reducere a trinităţii? Ah! respunse micul crestin, „la acésta are să créză vecinul de lângă mine“.

* (Cartele de visită). Iată o anecdotă curiósă, necunoscută încă, asupra cartelor de visită.

La 1844 un diplomat fórte stimat, d. de Lagrené, fu însărcinat de guvernul regelui Ludovic Filip cu o misiune estraordinară în China. Scopul principal al acestei misiuni era încheiarea unui tratat de comerciu cu Imperiul ceresc. D. Lagrené trebuia apoi să se ocupe cu câştigarea unei insule care să pótă servì de odată de stabiliment militar pentru comerciul francez. Acésta e insula Shang-Hai care fu câştigată.

Negoţiările se făcură la Macao. Ambasadorul fu fórte bine primit; autorităţile i făcură multe distincţiuni, mandarinii alergară în întâlnirea lui.

Într'o diminéţă, se aduse la otelul ambasadei un mare sul de hârtie din partea guvernorului insulei. Acest obiect avea 23 până la 30 centimetri lungime şi 15 grosime.

Ce putea să conţină acest pachet si ce însemnare avea trimiterea lui? Nu putea fi un dosar diplomatic, căci afacerea cu care era însărcinat d. Lagrené abia 'şi luase curs. Un chinez destul de iniţiat cu obiceiurile şi etichetа administrativă comunică personalului ambasadei, că acest pachet represinta carta de visita a guvernorului de Macao către ambasadorul francez.

Se deschise şi se desfăcù cilindrul de hârtie. Hârtia era aşa de lungă în cât acoperì o parte din parchetul camerii unde se afla: se opriră la al 50-lea metru. Era destulă hârtie pentru a tapeta un apartament.

Au rîs mult de acéstă procedere de alésă politeţă, şi ambasadorul care nu voi de locu sĕ rĕmâie înapoi cu curtenirea, se grăbi a trimite la reşedinţa guvernului carta sea de visită microscopică în comparaţie cu aceia pe care a primit'o el.

În China, de mai bine de 1,000 ani, schimbul cartelor de visită se face cu o srupulósă etichetă între parinţi şi amici. Mărimea cartelor variază după rangulu si profesiunea espeditorului şi a destinatarului. După gradul ce ocupă un individ în ierarchia politică, administrativă séu financiară, carta sea de visită se distinge prin lungimea, colórea, ornamentele şi figurile cari abundă de nesfîrşita sea suprafaciă.

Carta de visită în Francia, era pe la 1789 ilustrată cu alegorii. embleme mitologice; erau porumbi, săgeţi, inimi aprinse, păstori şi pastorite etc.

Adi tóte aceste obiceiuri au dispărut, şi carta de visită nu conţine mai nimic alt de cât numele în litere aprópe microscopice.

PARTEA SCIENTIFICĂ şi LITERARĂ.

Plânte insectivore.

(Încheere.)

Prin încercările sale de mistuire Dionaea pare aşi sleì puterile, căci foile ei după fie care prindere a unui insect séu remân pe mai mult timp neactive, séu işi perd facultatea de a prinde insecte cu totul.

În acéstă privinţă se deosebesce Dionaea de Drosera, căci acésta e în stare a prinde şi a mistuì mai multe insecte după olaltă, fără a perde ceva din puterea digestivă, pe când ceealtă e fórte mărginită în acest lucru.

Deórece dar la Dionaea prinderea insectelor prea adese ori are de urmare nelucrarea mai departe, séu chiar stricarea (torpiditatea) frundelor, va fi de folos pentru plântă să nu-şi consume puterile cu prinderea de insecte mici, cari nu ii pot oferì decât numai fórte puţin nutrimênt. În realitate plânta şi încungiură acésta risipă de puteri în un mod simplu, dar minunat. Spiţele ţépene de pe marginea frundelor adecă, când se încrucişază, forméză nisce ochiuri strimte, prin cari insectele cele mici pot să scape uşor de îmbrăţişerile mortifere ale frundelor, insectele cele mai mari însĕ nu-şi pot vîrî trupul lor prin acele ochiuri, remân deci prinse, şi plânta póte estrage din dênsele nutrimênt mai mult.

În corelaţiune cu modul acesta de nutrire prin absorbţiune de azot din insecte cu ajutorul frundelor, stă puţina desvoltare a rădăcinilor. Amêndoue aceste plânte, cât şi altele cari sémănă cu ele în privinţa modului lor de vieţuire, au rădăcini fórte scurte şi nedesvoltate. Nici nu au lipsă de ele, căci nu sûnt silite aşi absórbe nutrimêntul azotos din pământ.

Reasumând cele până acum espuse despre Drosera şi Dionaea aflăm că, aceste plânte, precum şi cele înrudite cu ele, au trei însuşiri fórte minunate şi curióse, anume: foile lor au facultatea a se mişca, când se irită; glandulele lor secernéză un licuid, care e în stare să mistue substanţe animalice şi în sfirşit ele pot să absórbă materia mistuită. Remâne interesanta întrebare de deslegat, cum au căştigat aceste plânte acele fluidităţi minunate?

Facultatea absorbţiunei se póte esplica din permeabilitatea păreţilor celulelor, ce compun trupul plântelor. Prin păreţii acestor celule trec sucuri din plânte în afară, în secretul glandulelor, tot aşa trebue sa fie deci cu putinţă să între şi din afară tot prin acei păreţi, o fluiditate în lăuntrul celulelor spre a se împreuna cu cuprinsul lor. Facultatea de absorbţiune s'a constatat şi la alte plânte, nu este dar un ce fără sémăn, dacă Droseraceele au acéstă facultate în un grad mai mare.

Mai greu e de esplicat cum aceste plânte au dobêndit facultatea de a secerna o fluiditate, care să fluidifice, mistue, substanţă solidă animalică. Autorul nostru ne aduce aminte, că, sucurile multor plânte conţin acrimi şi acrimile abunăsémă contribue la mistuire. Afară de aceea avem casuri analoge la semintele încolţite, unde colţul este în stare a disolva substanţe din ţĕsăturile învecinate, cu cari el nu este împreunat, ci stă numai în contact. Mai departe au plântele facultatea a disolva substanţe albuminóse şi proteine, precum protoplasmă, chlorofil, gumi etc. şi ale transporta în alt loc al trupului lor. Ne putem dar închipuì că, fermentul care pro-

---

Ninsóre se asternea
Pe sus tobele batea
Negurele jos cădea.
Mânaţi copii!

Copii:
Hei! hei!

Oratorul:
Apoi pâne plămădea,
Şi-o lăsa până dospea;
Apoi colaci învêrtea
Pe lopată mi-i culca
Şi'n cuptor 'i arunca!
Apoi iĕră cu lopata,
Rumeni 'i scotea şi gata
Atunci ea 'mpărţì vr'o cinci
La flăcăii cei voinici
Şi 'mpărţì trei colăcei
La copii mititei;
Ĕră mândrului bărbat
Îi dede un sărutat!
Mânaţi copii!

Copii:
Hei! hei!

Oratorul:
Cum a dat Dumnedeu an
Holde mândre lui Troian,
Astfel să dea şi la voi
Ca s'avem parte şi noi.
Să vĕ fie casa casă,
Să vĕ fie masa masă!
Şi la anul să trăiţi!*)
Să ve găsim înfloriţi
Ca merii
Ca perii
În mijlocul verii.
De urat, am mai ura
Dar' ni-e că vom însera
Pe la curtea d-vóstră**)
Departe de casa nóstră.
Mânaţi copii!

Copii:
Hei! hei!

Oratorul;
La mulţi ani!
A ho! ha! ho!

Din aceste oraţiuni se vede că mai întâiu a fost numai una şi ca acea una s'a bucăţit şi s'a făcut mai multe după cum se ved aceste precedente. Acuma cuget să mai cercetez, dóră voiu afla unele care cuprind idei séu espresiuni ce lipsesc din oraţiunile de mai sus cu totul. Atunci cred că nu va fi de prisos a se compune ĕră din tóte una singură care să cuprindă tóte ideile diferite câte se ved presĕrate în oraţiunile presente. *Emilian.*

*) Aici ar fi mai potrivit: Şi la mulţi ani să trăiţi!
**) La săteni: pe la caselé d-vóstre.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

duce aici acest resultat, il va produce și în amestec cu acrimea ce o secernéză glandulele Droseraceelor și și asupra substanțelor azotóse din lăuntrul insectelor. Și fiindcă pentru plânte cari cresc în pământ serac și au rădăcini mici, va fi acésta de mare folos, plânta va tinde a perfecționa acéstă însușire prin selecțiune naturală. Aflându-se multe plânte, cari, deși nu pot mistuì substanță animalică, totuși pot absórbe săruri amoniacale și licuide animalice, este probabil că, acéstă însușire este primul pas spre desvoltarea mistuirei în înțeles propriu.

Neasemănat mai greu este, a esplica facultatea mișcărei frundelor, când ele sûnt iritate. În împeriul vegetalelor aflăm mai multe plânte, cari au foi, stamine, cotóre etc. mobile. Însușirea acésta o au dobêndit ele dela o formă comună, mai vechie, prin moștenire, séu independent de moștenire. Mișcările aceste presupun iritabilitate séu simțibilitate. Dacă se așază un insect pre un astfel de organ iritabil, el produce prin presiunea sa o schimbare moleculară, care se respândesce mai departe preste țesăturile învecinate. Cumcă acésta în adevér se'ntêmplă s'a vědut de acolo că, tentaculele Droserei atinse cu un obiect vêrtos, și apoi muiate în o soluțiune de camfor, se încovoiau mai curênd, ca în casul când se muiau numai simplu în acea soluțiune. Dacă la multe frunde ale altor plânte nu putem observa acele schimbări, causa este numai efectul cel mic, care nu'l putem prinde cu simțirile nóstre; în realitate el totuși esistă.

Fiind iritabilitatea numitelor plânte de folos, ele tind a o conserva și a o scări, căci așa ele pot mai bine susține lupta pentru esistență. Astfel ne putem încâtva esplica dobêndirea facultății de mișcare a frundelor Droseraceelor. Dacă pe lângă aceste vom mai adauge că, sûnt multe animale (infusorii, rhizopode ș. a.) cari deși nu au nici o urmă de substanță nervósă și totuși se mișcă, ér pe de altă parte dacă ne vom aduce aminte, că, d. e. în perii urzicilor aflăm protoplasma în circulațiune necontenită, fără de a observa elemente nervóse, — deși nu ne vom putè esplica spre deplină mulțămire fenomenul mișcărei frundelor plântelor insectivore, totuși cel puțin el nu ne mai remâne atât de strâin ca mai nainte.

Dr. D. P. Barcian.

Sciri ultime.

Viena, 24 Ianuarie. În conferența de astădi a declarat Auersperg, presidentul ministeriului că, cabinetul și-a dat demisiunea. Împĕratul însĕ și-a reservat decisiunea.

Petrupole, 24 Ianuarie. „Agence Russe“ declară: cu privire la însĕmnătatea, ce o atribue Anglia Gallipolei, Rușii nu vor ocupa nici nu vor ataca Gallipolea, afară dacă se vor concentra acolo trupe turcesci și ar fi amenințate cóstele rusesci.

London, 24 Ianuarie. În casa de jos ministrul Northcote a anunțat că, el va propune Luni un credit suplementar pentru scopuri maritime și militare.

Bursa de Viena

din 13|25 Ianuariu 1878.

Argint	104 —
Galbin	5 65
Napoleon d'aur (poli)	9 55½
Valuta nóuă imperială germână	59 15

Economic.

Făgăraș, 6 Ianuarie v. Pro hectolitră: Grâu fl. 9.00—10.00; Grâu sĕcăreț fl. 7.50—8.50; Sĕcară fl. 6.60—6 80; Orz fl. —.—; Cucuruz fl. 5.50—6.00; mazere fl. 9.00—9.50; Ovĕs fl. 2.90—3.20; Fasole fl. 8.—; Cartofi fl. 11.—; prune fl. —.—; mălaiu fl. 9.00—9.50; linte fl. 12.—; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—76; Unsóre fl. 70—72; Său fl. 36—40; Său rafinat fl. 66.—; Fên fl. 2.00—2.50; Cânepă fl. 50.—; Săpun fl. 66; — Pro 1 chilo: Carne de vită 34 cr.; Carne de viței 34 cr. — Carne de porc 30—40 cr.

Panciova, 6. Ianuarie v. Pro maja metrică: grâu fl. 9—10; grâu sĕcăreț fl. 7,50—8.50; orz de nutreț fl. 5,60; ovĕs, nevĕnturat fl. 5.60; cucuruz, prima, în detaiu fl. 6.20, în parti mai mari fl. 6.10. Provisiunile în cucuruz fórte mari. Vremea schimbăciósă.

Estras din fóia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 1 Febr. imobil. ale lui George Alesi și Andreiu Lang în Lăslăul mic (la tribunal. din Elisabetopole); în 12 Febr. și 12 Martie imobil. lui Nicolae Călugăr și George Ehrmann în Saschiz (la judecăt. cercuală); în 21 Febr. și 1 Aprilie imobil. lui Ignațiu Zacharias în Mureș-Oșorheiu (la tribunal); în 22 Ianuarie și 22 Febr. imobil. lui Mihaiu Sander în Hosuseŭ (la jud. cercuală din Mediaș); în 22 Febr. și 26 Martie imobil. a dómnei Albert Ioszek în Cluj; în 21 Febr. și 23 Martie imobil. lui Stefan Jakab și a soției sale în Cluj (la tribunal).

Concurse: la averea întrégă a lui Frideric Drodtleff, pielar în Mediaș (la tribunal. din Elisabetopole); la averea lui Iosif Enyedi, croitor în Alba-Iulia (la tribunal).

Ad. Nr. prot. 234—1878.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch in parochia gr. or de a III-a clasă „Bundorf“ protopresbiteratul tractului Sighișóra, prin acésta se escrie concurs cu terminul de 12 Februariu, 1878 st. v.

Emolumentele:

1. Cuartir liber cu edificatele necesare economice, și grădina de legumi.
2. Folosirea a dóue jugere pământ și opt cară de fên dintr'un fênați până la eventuala eruare a unei porțiuni canonice corespundĕtóre.
3. Dela 75 familii române câte o ferdelă de grâu séu cucuruz sfărmit cu mesura vechie.
4. Tot dela acelea 75 familii câte o ferdelă ovĕs.
5. Dela 30 familii neorustici asemenea câte o ferdelă grâu séu cucuruz sfărmit, din cari emoluminte compet cantorelui 10 ferdele bucate.
6. Dela 14 familii nourustici câte 33 xr. v. a. și câte o di de lucru, atât dela cei de sub posițiunea 5 cât și 6.
7. Lemne de foc de ajuns, și în fine
8. Stola indatinată.

Toți aceia, cari doresc a competa la postul cestionat primesc prin acésta inviațiunea a-și asterne petițiunile până la terminul indicat instruate în sensul statutului organic § 13, ér' preoții numai după eruarea concediului dela Préveneratul consistoriu vor putea fi admiși la candidațiune.

Concurenții, cari pre lângă limba maternă vor fi versați și în vre-una din limbele patriei, vor fi preferiți.

Sighișóra, 13 Ianuariu 1878 tt. v.

Presidiul scaunului protopresbiteral român gr. or. alu tractului Sighișóra.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Zacharie Boiu, m. p.
protopop.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. orientală de a III-a clasă din comuna Zlasti, în protopresbiteratul Hațegului, se deschide concurs, cu terminul până la 12 Februarie 1878.

Emolumintele sûnt;

a) cuartir natural;

b) folosirea porțiunei canonice, 6 jugere pământ arătoriu, fênați și viiă;

c) birul preoțesc, — dela fiescecare familiă câte o mĕsură cucuruz cu tuleul, — séu 33 xr. v. a. în bani.

d) tacsele usuate.

Tóte aceste computate la olaltă în bani apropiă suma de 490 fl. v. a.

Doritorii de a competá la acéstă parochia au a-și asterne suplicele lor, bine instruite în sensul prescriselor din statutul organic, la subscrisul, — până la terminul menționat mai sus. În conțelegere cu comitetul parochial.

Hațeg în 12 Ianuarie 1878.

Ioan Rațiu m. p.
protopresbiter.

1—3

Nr. 344. — 1877.

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clasa II-a din Scărișóra — Gârda de jos, în protopresbiteratul Zlatna superióră, se deschide concurs pâna la 20 Februarie 1878.

Emolumintele sûnt:

Stolariul regulat în sinodul parochial dela 6 Novembre a. tr. de la aprópe 400 familii, 1550 suflete, cari venite computate după calculul mediu, dau suma de 600 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acéstă parochiă vor avè de a-și trămite petițiunile instruite conform statutului organic și dispositiunilor sinodali din 1873, — la subscrisul oficiu protopresbiteral.

De la oficiul protopresbiteral gr. or. Zlatna superióră

Abrud, în 12 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Gall, m. p.
protopresbit. și adm. prot. al Zlatnei sup.

1—3

Nr. 198 — 1877.

CONCURS.

În urmarea ordinațiunei Preavenerabilului consistoriu archidiecesan din 19 Maiu 1877 Nr. 1208 B.—1877 se escrie prin acésta concurs pentru ocuparea postului de paroch în Mașca de clasa a III. în protopresbiteratul gr. or. al Solnocului al II cu termin până la 12 Februarie 1878.

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt:

1 Folosirea cimiteriului și a porțiunei canonice carea este în mărime de un jugĕr 32 stân. □ de fĕnați și arător 1 jugĕr 1182 stân. □ sub Nr. cărții fund. 94 carea dă un venit anual de 40 flor.

2. De la 150 familii câte 2 merțe de ciucalăi séu o merță mare de grăunțe prețuite in 150 fl. v. a.

3. De la fiecare numĕr de familie câte o di de lucru prețuită în 20 cr., fac 30 fl. v. a.

4. Tacsele stolare staverite de sinodul parochial dau un venit anual de 108 fl. v. a. 50 cr. Acestea tóte computate dau un venit anual de 328 fl. 50 cr. v. a

Doritorii de a ocupa acésta parochie au a și asterne subscrisului până la terminul menționat suplicele lor înștruate în sensul statutului organic și al dispositiunilor sinodului archidiecesan din anul 1873 pentru regularea parochielor.

Cupșeni în 12 Ianuarie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Samuil Cupșa m. p.
protopresbiter.

1—3

Nr. 8/1878

EDICT.

Locuitorul din comuna Lancrăm, protopresbiteratul S. Sebeșului, Simeon Schiopu, de 7 ani și-a părăsit legiuita sa socie Elena născută Luca Henegar tot din Lancrăm fără ca să se scie locul ubicațiunei sele și fără de a da vre-un semn de viață se citéză prin edictul de față ca până la 11 Ianuariu 1879 să se presenteze, séu în persónă séu prin un representant plenipotențiat, naintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contra procesul urdit de soția sa se va pertracta și decide conform prescriselor bisericei nóstre și în absența dênsului.

Sebeș în 9 Ianuariu 1878.

Forul matrimonial gr. res.

I. Tipeiu,
prot.

2—3

ACȚII

De ale institutului de credit și economii „Albina“ vinde eftin **Nicolau Popp** în Sibiiu, strada „Macelarilor“ Nr. 12. 3—3

Anunciu.

Subscrisul face on. public cunoscut, că pe lângă alte mărfuri de earnă și de vară de cantitate și calitate feliurită are și **pânză en gros și detail de bumbac (giolgiuri)** de fie care calitate, cu dărabul și cu metrul; apoi **bumbacuri de băteală** și de **urdeală** și pentru **ciorapi** (strimfi) tóte cu preț fórte moderat.

Oferéză mai încolo bune și trainice materii de **reverendi preoțești** începând dela **70 cruceri** până la cele mai fine cu prețuri mai moderate ca ori și unde.

Asemenea și **brîne** roșii și vênete fine și frumóse după cerință.

Gregoriu Mateiu,
în casa proprie Nr. 14, Piața mică.

1—3

Publicare de licitațiune.

În 25/13 Faur 1878 va avè loc o licitațiune verbală publică pentru darea în arendă a pășunilor din munții înșirați mai jos pe timpul de pășunit în curs de **trei ani** după olaltă, anume **1878, 1879** și **1880,** la oficiul central al universității săsesci în Sibiiu, casa Nr. 15, piața mare, dela 9—12 óre înainte de amédi și dela 3—6 óre după amédi și adecă:

Nr. curent	Posiția muntelui	Numirea	Pășune de munte. Aria		Prețul esclam.	
			jugere	stângini pătrați	fl.	cr.
1	Talmaciu	Farcaș	712	—	527	—
2		Cornu Pleșii	360	—	172	—
3	Orlat	Stricat	1750	—	218	—
4		Oltiav	1425	—	799	—
5		Turnica	1546	—	256	—
6		Balu	929	1300	577	—
7		Balintu mare	1101	900	220	—
8		„ micu	650	1000	151	—
9		Serecinul mare	1253	100	633	—
10		„ de mijloc	1413	900	901	—
11		„ „ lature	1141	700	530	—
12	Kujir-Sibiel	Cotrona	274	1100	50	—
13	Jina	Goaza de sus	1419	600	611	—
14		„ „ jos	1387	800	421	—
15		Haneșiu de sus	1676	1400	101	—
16		„ „ jos	1686	1400	211	—
17		Stéza de sus	389	1000	151	—
18		„ „ jos	600	—	95	—
19		Grópele de sus	794	600	91	—
20		„ „ jos	452	890	103	—

Toți acei cari doresc a concura au a depune înainte de licitare la comisiunea de licitare în bani gata un vadiu de 10 procente din prețul de esclamare. Isprăvindu-se licitarea, comisiunea va înapoia vadiul acelor cari nu vor fi luat arendă, arendașilor insĕ vadiul se va socotì ca făcênd parte din suma de arenda, dacă nu va fi cauțiunea reclamată de contract.

Condițiunile mai de aprópe se pot vedè și înainte de terminul licitațiunei la oficiul central al universității săsesci în órele de oficiu obicinuite.

Sibiiu în 15 Ianuarie n. 1878.

Dela oficiul central al universității săsesci.

2—3

Redactor respundĕtor: **Nicolau Cristea.** Editura și tiparul tipografiei archidiecesane.

BCU Cluj / Central University Library Cluj